

GDK: 902.1

Franjo Pahernik

Rodil se je 8. junija 1882 v Vuhredu, v zavedni slovenski družini, ki je 150 let pomembno vplivala na gospodarski in družbeni razvoj nekdanjega marenberškega dela Dravske doline. Po končani Visoki šoli za kmetijstvo in gozdarstvo v Martabrunnu je opravil nekajmesečno prakso pri knezu Schwarzenbergu na Češkem, nato pa prevzel domače posestvo s 600 ha gozdov. Zanje je napisal prvi gozdnogospodarski načrt ter postavil žago in elektrarno, ki je z elektriko napajala vuhreške in vuzeniške domačije. Med prvo svetovno vojno je bil poročevalec in svetovalec generala Maistra pri prizadevanjih za ohranitev slovenske Štajerske. Med drugo svetovno vojno je bil izgnan na Hrvaško. Po nacionalizaciji posestva in gozdov je v Mariboru predaval na nižji gozdarski šoli gojenje gozdov in mehansko predelavo lesa. Po preselitvi šole v Ljubljano je pri Gozdni upravi Radlje opravljal revizije gozdnogospodarskih načrtov nekdanj svojih gozdov na Pohorju. Upokojil se je kot taksator pri GG Slovenj Gradec 1957.

V letih 1917–18 je bil prvi predsednik Slovenskega narodnega sveta za tedanji marenberški okraj, med obema vojnama je ustanovil in vodil športno društvo SOKOL v Radljah, bil je slovenski narodni poslanec v Beogradu. V Mariboru je bil pobudnik za ustanovitev 1. slovenskega gozdarskega društva. Leta 1955 je ob 50-letnici diplome prejel zlato diplomno Visoke šole za kmetijstvo in gozdarstvo v Mariabrunnu. Umril je 25. decembra 1976 v Mariboru.

BIBL.: »Šajke in splavi na Dravi«. Gozdarski vestnik, 1963. Napisal je več strokovnih in poljudnih člankov.

LIT.: B. Štampar, Inž. Franjo Pahernik – starosta slovenskih gozdarjev, Gozdarski vestnik 1975, str. 385.

GDK: 902.1

Mirko Šušteršič

Rodil se je 12. septembra 1891 v Kropi na Gorenjskem. Realko je končal v Idriji, študij gozdarstva pa na Visoki šoli za zemljedelstvo na Dunaju 1917. V svoji strokovni praksi je bil upravitelj več zasebnih in državnih veleposesti, med njimi Kranjske industrijske družbe na Jesenicah od 1923–31 in Meščanske korporacije v Kamniku 1934–36. V letih 1931–34 je opravljal zasebno prakso kot pooblaščen gozdarski inženir. Med vojno je bil 1944 interniran v Dachau. Po osvoboditvi je do upokojitve 1951 deloval pri Ministrstvu za gozdarstvo v Ljubljani na oddelku za urejanje gozdov, kjer je skupaj z inž. Novakom pripravil strokovna navodila za prvo inventarizacijo slovenskih gozdov 1947. Sestavil je tablice za določanje lesnih zalog in izdal več brošur o urejanju gozdov. Kot strokovnjak za lovstvo je po vojni sestavil osnutek novega zakona o lovstvu, načrtoval je razmejitev lovišč lovskih družin ter izdal več priročnikov in brošur o lovstvu. Dva semestra je tudi predaval lovstvo na Agronomsko gozdarski fakulteti v Ljubljani. Od ustanovitve (leta 1947) je deloval v Tehniškem muzeju Slovenije v Bistri.

Bil je aktivni član odbora ljubljanske podružnice Jugoslovanskega gozdarskega društva do razpada 1940 in predsednik novo ustanovljenega Slovenskega društva. Od 1936–59 je bil urednik revije Lovec, vodil je razne strokovne tečaje ter bil član izpitnih komisij s področja lovstva in gozdarstva. Leta 1976 je prejel zlato diplomno dunajske Visoke šole za zemljedelstvo. Za zasluge v lovstvu je bil odlikovan z najvišjim republiškim in državnim lovskim odlikovanjem. Umril je 29. marca 1984 v Ljubljani.

BIBL.: – »Naš lov«. Ljubljana, 1934. – »Tablice za določanje lesne zaloge sestojev po okularni cenitvi debelinskih razredov«. Ljubljana, 1946. – »Gozdarstvo za gozdne delavce«. Ljubljana, 1960. – »Slovenski lovski priročnik«. Ljubljana, 1971 in 1974. – »Po mojih lovskih stezah«. Ljubljana, 1972.

LIT.: L. F., Umril je inž. Marko Šušteršič, Gozdarski vestnik 1972, str. 19.